

Gaza mon amour

Direcció i guió: Mohammed Abou Nasser, Ahmad Abou Nasser **País:** Palestina
Durada: 87 min **Any:** 2020 **Gènere:** Comèdia dramàtica **Interpretació:** Salim Dau, Hiam Abbass, Maisa Abd Elhadi, George Iskandar, Hitham Al Omai, Manal Awad, Majd Eid **Música:** Andre Matthias **Fotografia:** Christophe Graillet **Distribuidora:** Karma Films **Estrena a Espanya:** 04/06/2021
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol / Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

Gaza, avui. L'Issa, un pescador de seixanta anys, està secretament enamorat de la Siham, una dona que treballa al mercat amb la seva filla Leila. Quan descobreix una antiga estàtua fàlica d'Apol·lo en les seves xarxes de pesca, l'Issa l'amaga, sense saber què fer amb aquest misteriós i poderós tresor. No obstant això, en el fons, sent que aquest descobriment canviarà la seva vida per sempre. Curiosament, la seva confiança comença a créixer i finalment decideix acostar-se a la Siham. (FilmAffinity)

CRÍTICA

04.09.2020 - VENÈCIA 2020: A través de les tribulacions d'un vell pescador, els germans Tarzan i Arab Nasser presenten una obra refinada que ofereix una visió irònica de la Franja de Gaza

"He decidit casar-me", "el meu futur és aquí". Mentre alguns aspiren a abandonar la Franja de Gaza, els seus talls d'electricitat diaris, les pissarres de les botigues de queviures, els intensos regatejos per estalviar uns centaus, les retallades salarials i el seu horitzó atrotinat i monòton, l'entranyable protagonista de **Gaza mon amour**, dels germans **Tarzan i Arab Nasser**, el pescador Issa, té altres plans. La pel·lícula s'ha estrenat a la 77ª edició de la Mostra de Venècia.

Als 60 anys, un discret solter (**Salim Daw**) que no és precisament un Don Joan i amb una existència rutinària que es limita a nits solitàries al seu vaixell i a dies en un balancí a la seva modesta caseta, pretén superar la timidesa i declarar el seu amor a la vídua Siham (**Hiam Abbass**), la seva veïna al mercat. ¿Aconseguirà el seu objectiu, malgrat que una sorprenent troballa afegeixi algunes complicacions i la intervenció de la policia de Hamàs? Aquest és l'argument de l'excel·lent segon llargmetratge del duo de directors palestins (descoberts en la Setmana de la Crítica de Canes de 2015 amb *Dégradé*), una petita joia simple (en aparença) i intel·ligent.

L'estil dels germans Nasser consisteix, abans que res, a donar temps perquè sorgeixin els éssers humans, mentre observen amb calma i atenció les inflexions dels rostres, les mirades, els somriures, el vagareig, la malaptesa, els sospirs d'alleujament en orinar al mar i a l'aire lliure, les petites disputes entre una mare i la seva filla (la de la Siham, una jove divorciada), entre un germà i la seva germana (la de l'Issa, que convoca, sense que ell li ho demani, en una escena molt divertida, un grup de potencials esposes mentre exalta les seves virtuts: "és amable, educat, galant i piadós") o les petites discussions entre amics asseguts en cadires al carrer. Un acostament que se submergeix en la força de l'herència del silenci i que evoca (a la seva manera) el toc d'Aki Kaurismäki i de la principal figura del cinema palestí, Elia Suleiman.

Doncs igual que aquests dos mestres, les petites ironies commovedores de la vida (l'Issa intentant establir contacte amb la Siham sota el pretext de retocar els pantalons que acaba de comprar, o vacil·lant com un col·legial enamorat davant la porta de la seva estimada) i els moments burlescos amaguen un retrat afilat i tendre de les dimensions socials, econòmiques i psicològiques d'un territori molt particular. Aquesta Franja de Gaza on el descobriment per part de l'Issa, amb la seva xarxa de pesca, d'una estàtua d'Apol·lo el portarà al calabós, sospitós de tràfic d'antiguitats, per unes autoritats que alternen arbitrietat i despreocupació...

La recerca de la simplicitat subtil és un art molt sofisticat a llarg termini, però l'humor és una qualitat innata: Tarzan i Arab Nasser demostren amb **Gaza mon amour** que el món del cinema no deixarà de parlar d'ells.

Fabien Lemercier – cineuropa.org